

РЕШЕНИЕ

№ 416

гр. София, 25.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Диана Стамболова

**ЧЛЕНОВЕ: Евгени Стоянов
Адриан Янев**

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **9581** по описа за **2022** година докладвано от съдия Диана Стамболова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Р. К. Ц. чрез адвокат Л. А. срещу Решение №1892 от 30.05.2022г. по НАХД № 14241/2021г. по описа на Софийски Районен съд /СРС/, НО, 106 състав. С оспореното решение е изменено Наказателно постановление № 61/01.09.2021г., издадено от Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /КПКОНПИ/, с което на основание чл. 173, ал. 1 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество /ЗПКОНПИ/ за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева., намалена от СРС на 1500 лева. Решението се обжалва, като неправилно и необосновано, постановено при неправилно тълкуване на материалния закон и поради допуснати съществени процесуални нарушения. От съда се иска да отмени оспорения съдебен акт, като постанови нов такъв, с който да отмени издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява и не се представлява, с писмено становище поддържа жалбата. Претендира се присъждане на съдебно - деловодни разноски за двете съдебни инстанции.

Ответникът – Председателя на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество, чрез процесуален представител оспорва жалбата. Претендира присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С. градска прокуратура дава заключение, че жалбата е неоснователна, а решението на СРС като правилно следва да бъде оставено в сила.

Съдът, след преценка на представените по делото доказателства, доводите и възраженията на страните в производството, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, от процесуално легитимирано лице и срещу съдебен акт, който подлежи на касационен контрол, поради което е процесуално допустима.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните по реда на НПК доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установена следната фактическа обстановка:

С акт за установяване на административно нарушение № ПР-329/13.08.2021г., съставен от Г. Т. – гл. инспектор в дирекция „Публичен регистър“ при КПКОНПИ при условията на чл. 40, ал. 3 от ЗАНН и в присъствието на двама свидетели е констатирано, че Р. К. Ц., в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ – общински съветник в [община], не е подал ежегодна декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за предходната 2020г. пред КПКОНПИ в законоустановения срок – до 15 май на текущата година, а именно до 17.05.2021г. /първият последващ присъствен ден/. В акта е отразено, че на 18.05.2021г. в [населено място] са нарушени разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ, като препис от него е връчен лично на Ц. на същата дата. Процесната декларация е приложена впоследствие на 17.08.2021г. към възражението срещу съставения АУАН, но единствено на хартиен носител. Въз основа на горепосочения акт е издадено атакуваното наказателно постановление №61/01.09.2021г. от Председателя на КПКОНПИ, с което на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, при цялостно възпроизвеждане на фактическите констатации от акта, на Р. К. Ц. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

За да постанови оспореното решение районният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, НП е издадено от компетентен административен орган, спазена е формата за съставяне на АУАН и НП, които съдържат всички необходими реквизити. Прието е също така за безспорно установено, че касаторът е осъществил състава на визираното административно нарушение, същото не съставлява маловажно нарушение по смисъла на чл.28 от ЗАНН, но имуществената санкция следва да бъде намалена към предвидения в закона минимален размер на 1500 лева.

При постановяване на съдебното решение не е допуснато нарушение на материалния закон.

При правилно изяснена фактическа обстановка, районният съд е приел за несъмнено, че Р. К. Ц., в качеството си на лице, заемащо висша публична длъжност по смисъла на чл. 6, ал. 1, т. 32 от ЗПКОНПИ – общински съветник в [община], не е подал ежегодна

декларация за имущество и интереси по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ за предходната 2020г. пред КПКОНПИ в законоустановения срок – до 15 май на текущата година, а именно до 17.05.2021г. /първият последващ присъствен ден//, с което на 18.05.2021г. в [населено място] е осъществил от обективна и субективна страна състава на административно нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ.

В. е извода на СРС, че административнонаказващият орган правилно и законосъобразно е приложил санкционната разпоредба на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ, която предвижда отговорност за лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок. Предвидената от законодателя санкция в разпоредбата на чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ е относително определена в границата от 1 000 до 3 000 лв. СРС е изложил подробни мотиви при индивидуализацията на наказанието. Правилно е отчел, че в случая административнонаказващият орган не е съобразил, че са налице смекчавачи отговорността обстоятелства, а именно - липса на други нарушения на ЗПКОНПИ и последващото правомерно поведение на задълженото лице, касателно доброволното подаване на процесната декларация, макар и единствено на хартиен носител. Измененият от СРС размер на наложената глоба от 2000 лева на 1500 лева - над законоустановения минимум, но под средния ѝ размер, съответства на целите на наказанието съгласно чл.12 от ЗАНН.

Съдът споделя извода на СРС, че нарушението не е маловажно по смисъла на чл.28 от ЗАНН, тъй като деянието не се характеризира с по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от съответния вид. Същото е формално, като настъпването на вреди не е елемент от състава му, поради което и само липсата на такива не може да обоснове приложението на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски и на основание чл. 63д, ал.4 от ЗАНН във връзка с чл. 37 от Закона за правната помощ във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ касаторът следва да бъде осъден да заплати на КПКОНПИ юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XV касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1892 от 30.05.2022г. по НАХД № 14241/2021г. по описа на Софийски Районен съд /СРС/, НО, 106 състав.

ОСЪЖДА Р. К. Ц., ЕГН [ЕГН], [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, да заплати на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество сумата от 100 лева /сто лева/, представляваща юрисконсултско възнаграждение за осъщественото процесуално представителство пред настоящата съдебна инстанция.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.